

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quod dupliciter inspicienda est dilectio Dei. C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Vel amplius placuerunt ei cum facta sunt, sc. ante Ex quo sen-
 quam fierent, immo ab æterno omnia placuerunt su omnia,
 ei, non minus quam postquā esse cœperunt: Quod que fecit
 vero rationales creature, i. homines vel angelos, Deus dilige-
 re dicitur.
 alios magis, alios minus diligere dicitur, non mu-
 tabilitatem charitatis eius significat: sed quod a-
 lios ad maiora bona, alios ad minora dilexit: ali-
 os ad meliores vsus, alios ad minus bonos. Omnia
 enim bona nostra ex eius dilectione nobis proue-
 niunt. Electorum ergo alios magis, alios minus
 dilexit ab æterno, & diligit etiam nunc: quia aliis
 maiora, aliis minora ex dilectione sua præparauit
 bona aliquaque maiora, & aliis minora bona con-
 fert ex tempore. Vnde magis vel minus dicitur
 hos vel illos diligere.

Quod duobus modis inspicienda est dilectio Dei. C

Consideratur enim duobus modis dilectio Dei,
 secundum essentiam, & secundum efficientiam:
 Non recipit magis vel minus secundum essentiam,
 sed tantum secundū efficientiam: ut magis dilecti
 dicantur, quibus ex dilectione ab æterno maius
 bonum præparauit & in tempore tribuit: & min⁹
 dilecti quibus non tantum. Inde etiam est, quod
 aliqui quando cōuertuntur & iustificantur, dicū-
 tur tunc incipere diligi à Deo: non quod Deus no-
 nūa dilectione quemquā possit diligere, imo sem-
 piterna dilectione dilexit ante mundi constitutio-
 nem quoscunq; diligit. Sed tunc dicuntur incipe-
 re diligi ab eo, cum æternæ Dei dilectionis sortiū-
 tur effectum, sc. gratiam vel gloriam. Vnde Aug.
 Absit, ut Deus temporaliter aliquem diligat quasi In lib. 5. de
 noua dilectione, quæ in ipso non erat, apud quem tri ca 16. &
 nec præterita trāsierunt, & futura iam facta sunt. ultimo in fi-
 Itaq; omnes sanctos suos ante mundi constitutio- ne libri.
 nem diligere, sicut prædestinavit. Sed cum conuer-
 tuntur & inueniunt illum, tunc incipere ab eo di-
 ligi dicuntur: vt eo modo dicatur, quo potest hu-
 mano

mano affectu capi & dicitur. Sic etiam cum iratus malis dicitur, & placidus bonis, illi mutatur & non ipse: ut lux infirmis oculis aspera, firmis lenis est; ipsorum sc. mutatione, non sua: Ita cum aliquis per iustificatio. ne incipit esse amicus Dei, ipse mutatur non Deus.

Si quis magis vel minus diligatur a Deo uno tempore quam alio.

Si vero queritur de aliquo. Vtrum magis diligatur a Deo uno tempore quam alio: distingua. da est dilectionis intelligentia. Si enim referatur ad dilectionis effectum, concessibile est: si vero ad dilectionis essentiam, infaciabile est:

Si Deus ab aeterno dilexit reprobos.

De reprobis vero, qui preparati non sunt ad vi. tam sed ad mortem, si queritur, vtrum debeat con. cedi, quod Deus ab aeterno dilexit eos. Dicimus de electis solis simpliciter hoc esse concedendum, quod Deus ab aeterno eos dilexit, quos ad iustitiam & co. rationam preparauit. De non electis vero, simpliciter est concedendum, quod odio habuit, id est re. probauit: sicut legitur, Iacob dilexi, Esau odio ha. bui. Sed non est simpliciter dicendum, quod dilexit, ne praedestinati intelligentur: sed cum adiectione concedatur, dilexit eos in quantum opus eius fu. turi erant, id est, quos & quales facturus eos erat.

DE QUATUOR VIRTUTIBVS

Principalibus.

DISTINCT. XXXIII.

Post predicta, de quatuor virtutibus, quae prin. cipales vel cardinales vocantur, dissenserendum est: quae sunt Iustitia, Fortitudo, Prudentia, Tempe. rantia. De quibus Aug. ait. Iustitia est in subuenien. do misericordia. Prudentia in præcauendis insidiis. For. titudo in perforatis molestias. Temperantia in coer. cedis delectationibus prauis. de his dicitur in libr. Sapientia, Sobrietatem & prudentiam docet, iu. stitiam & veritatem, Sobrietatem vocat temperantiæ, & vir-

De virtuti. bus cardina. libus.

In lib. deitri. 14. c. 9. post medium.